

« Είμαστε κάτι...»

Είμαστε κάτι πουλιά με όνειρα κι ελπίδες,
ελπίζουμε πως θα φθάσουμε ψηλά παρά τις καταιγίδες.
Θέλουμε να μεγαλώσουμε γρήγορα, να μάθουμε να πετάμε,
περιμένοντας κείνον τον οδηγό να πει το: « Έλα πάμε».
Ψάχνουμε από μικρά έναν προορισμό να βρούμε,
για όταν έρθει η στιγμή, εμείς να μην ακολουθούμε.
Πάνω στο πιο ψηλό κι όμορφο κλαδί ψάχνουμε να δοκιμαστούμε
να δείξουμε σ' όλους τους ανώτερους πόσο μας αδικούνε.

Ο δρόμος προς την κορυφή είναι στενός και δύσβατος,
πολλοί ακούμε που μας λεν' «άσ'το είσαι ανίκανος».
Άλλοι μας πλησιάζουνε επιθυμώντας το καλό μας
μα όταν στα δύσκολα μας βρουν, «γιατί είναι δικός μας;»

Και καθώς ανεβαίνουμε τα κλαριά αναζητώντας ήλιο,
βλέπουμε μακριά κάποιους να ψάχνουν καταφύγιο.
Προτού επιτέλους κάνουμε το μεγάλο βήμα,
παρατηρούμε τα φτερά μας που 'ναι κολλημένα,
μ' αφού προχωρήσαμε ως εδώ γιατί είναι κομματιασμένα;
Παρακολουθούμε τότε από ψηλά τον κόσμο μεσ' στην θλίψη,
πού πήγαν τα δυνατά πουλιά που πέταγαν στα ύψη;
Αυτά που θαυμάζαμε παλιά και τώρα έχουν ρίξει;

Πολλοί από μας φοβούνται, όντας αποκλεισμένοι,
να μείνουν σ' ένα δένδρο είναι καταδικασμένοι.
Γιατί όσοι από μας προσπάθησαν κομμένοι ν' αποδράσουν,
από τον ουρανό στη γη κατέληξε τ' όραμά τους.
Και γίναμε τελικά σαν τους άλλους, ξεχάσαμε το μήνυμα,
ενταχθήκαμε πλέον κι εμείς, σ' αυτό το σάπιο σύστημα.

M-X.K.

ΕΙΜΑΣΤΕ ΚΑΤΙ ΠΑΙΔΙΑ

Είμαστε κάτι παιδιά

άλλοτε μεγάλα και τρανά

άλλοτε μικρά και ασήμαντα

Είμαστε όμως παιδιά

Είμαστε κάτι κτήρια

κάποια είναι πελώρια και κάποια μικρά

κάποια γεμάτα και κάποια άδεια

Είμαστε κάτι κτήρια

Είμαστε κάτι αεροπλάνα

Μερικά πετάνε αγκαλιάζοντας τα σύννεφα

Μερικά δεν έχουν βρει ακόμα οδηγό

Είμαστε όμως κάτι αεροπλάνα

Είμαστε κάτι παιδιά

Παιδιά που είναι μεγάλα και τρανά

Παιδιά που είναι γεμάτα κτήρια

Παιδιά αεροπλάνα που πετάνε αγκαλιάζοντας τα σύννεφα

Γιατί είμαστε κάτι παιδιά

Γιατί είμαστε κάτι κτήρια

Γιατί είμαστε κάτι αεροπλάνα

Γιατί είμαστε παιδιά

Γ.Κ.

Είμαστε κάτι πολύμορφα γλυπτά
σκαλισμένα από αθάνατα υλικά
κρατούν σκευάσματα ηλεκτρονικά
χωρίς να βλέπουν μακριά...

Είμαστε κάτι πολύχρωμα φυτά
βλαστάρια γεμάτα άνθη ζωηρά
λουλούδια σπαρμένα σε ξένη στεριά
χωρίς να βλέπουν τα παλιά...

Είμαστε κάτι περίτεχνα υφαντά
πλεκτά που αξίζουν χιλιάδες μετρητά
κοιμώμενα σε ράφια σάπια και φθαρτά
χωρίς να βλέπουν καθαρά...

Π.Κ.

ΕΙΜΑΣΤΕ ΚΑΤΙ

Είμαστε κάτι εγκλωβισμένα παιδιά,
σε έναν κόσμο γεμάτο πάθη.
Μέλη της κοινωνίας των υψηλών απαιτήσεων,
με μεγάλα όνειρα και ελπίδες.

Είμαστε κάτι ονειροπόλοι ,που φαντάζονται
έναν κόσμο αλλιώτικο, έναν κόσμο
πιο λαμπερό και όμορφο.
Έναν κόσμο δίχως ανισότητες και διακρίσεις.

Είμαστε κάτι φωτεινά αστέρια μέσα
στον σκοτεινό ουρανό. Με ελπίδες που
κάνουν τη νύχτα να μοιάζει με μέρα.
Ελπίδες για μια ζωή ελεύθερη από άγχη και στεναχώριες.

Είμαστε κάτι εξερευνητές που προσπαθούν
να ανακαλύψουν τους θησαυρούς της ζωής.
Αναζητούν την αγάπη και την κατανόηση στα πρόσωπα
των ανθρώπων, μέσα στις καχύποπτες ματιές και
στην αδιαφορία τους.

Δ.Κ

Είμαστε κάτι ανεξέλεγκτα θηρία
Που βαδίζουν σε μια άγνωστη πορεία
Και κρατώντας για όπλα τα βιβλία
Αναζητάμε την αιώνια ευτυχία

Είμαστε κάτι που 'χει δύναμη μεγάλη
Σαν ενωθούμε πράμα δεν μας σταματά
Είμαστε κάτι που δεν είναι όλοι οι άλλοι
Παιδιά με όνειρα και αγάπη στην καρδιά

Μα μεγαλώσαμε και σπάσανε οι δεσμοί μας
Τώρα τα πράγματα αλλάξαν ριζικά
Καινούριοι νέοι κάνουν την ζωή μας
Και εμάς... μας κέρδισε ο χρόνος τελικά

Σ. Κ.

Είμαστε κάτι σπάνια άνθη
Με στόχο την ζωή
Μοχθούμε για τα όνειρά μας
Δεν μας σταματά κανείς

Είμαστε κάτι ξεχωριστά λουλούδια
Ίκανά να αγωνιστούν για την μελλοντική ζωή
Φόβος κι αγωνία παραμονεύουν
Στο τέλος όμως δεν θα είναι τίποτα εκεί

Είμαστε κάτι μαθητευόμενοι στρατιώτες
Πολεμάμε για ο,τι μας στεναχωρεί
Κοιτάμε την επόμενη στιγμή

Αν πετύχει η ζωή μας είμαστε η αιτία εμείς
Γ' αυτό καλό θα είναι να μεριμνούμε από νωρίς.

Ε.Λ.

Η γενιά μας

Είμαστε κάτι υποχείρια που ελέγχει η κυβέρνηση.
Αποδεχόμαστε απόψεις χωρίς τη δική μας θέληση.
Μας κοροϊδεύουν με τα ασύστολά τους ψεύδη.
Ο νους μας κοιμάται και δεν τα διαψεύδει.
"Όλα θα πάνε καλά" μας καθησυχάζουν.
Στην πραγματικότητα το συμφέρον τους κοιτάζουν.

Έρθε η ώρα απ' τον λήθαργο να βγούμε.
Τα δικαιώματά μας να υπερασπιστούμε.
Πρέπει να συμμετάσχουμε όλοι στα κοινά.
Για να κερδίσουμε του λόγου μας την λευτεριά.
Έτσι ας γίνουμε όλοι μια γροθιά.
Για να εκφράσουμε τη γνώμη μας ανοιχτά!

Δ-Β. Κ

« Κοντά σου...»

Κοντά σου έμαθα να ζω.
Κοντά σου έμαθα να βλέπω.
Στα μαλλιά σου να κρυφτώ.
Με τ' άρωμα σου να πεθαίνω.

Κοντά σου χάθηκα στον κόσμο μου.
Κοντά σου χάθηκα για πάντα.
Ξεπερνώντας κάθε φόβο μου
τα χέρια μου σφιχτά κράτα.

Κοντά σου ένιωσα ωραίος.
Κοντά μου ένιωσες ωραία.
Ο χωρισμός μας φάνηκε αναγκαίος.
Ήταν γραφτό να γίνουν πράγματα μοιραία.

Θ. Κ.

Κοντά σου τίποτα πια δεν με τρομάζει
Κοντά σου όλα είναι μαγικά
Το άγγιγμα σου όλα τα θεραπεύει
Η καρδιά ασταμάτητα χτυπά

Κοντά σου η ζωή συνέχεια ομορφαίνει
Γίνεται ήπια ,γαλήνια ,γλυκιά
Τίποτα άλλο δεν με νοιάζει
Η αγάπη μας όλα τα νικά

Μένουμε κρυφά αγκαλιασμένοι
Τα φιλιά μας όπλα σε ό,τι μας πολεμά
Το χέρι σου πάντα θα κρατώ σφιχτά
Ο έρωτας μας όλο να δυναμώνει

Κοντά σου ο χρόνος σταματά μα
Μόλις φύγεις όλα πλέον αλλάζουν
Η καρδιά μένει μοναχή, καρτερά
Τη δική σου να ανταμύσει

Μια ματιά είναι αρκετή
Ένα χαμόγελο στα χείλη
Ένα χάδι τρυφερό κι
Η ζωή μου είναι πλήρης

Εύχομαι να είσαι εκεί
Ποτέ να μην με αφήσεις
Για μένα μην αναρωτηθείς
Η ψυχή κι η καρδιά μόνο σε σένα ανήκει

Ε.Λ.

Κοντά σου ο κόσμος δείχνει διαφορετικός
σαν ένας γαλάζιος φωτεινός ωκεανός
Κοντά σου ο χρόνος σταματά
τίποτα άλλο για μένα δε μετρά

Κοντά σου τα προβλήματα φαντάζουν πιο μικρά
γιατί η αγάπη σου όλα τα προσπερνά
Το γέλιο σου μου δίνει αναπνοή
σα να ξαναγεννιέμαι από την αρχή

Κοντά σου νιώθει ασφάλεια η ψυχή
ακόμα και αν όλα καταστρέφονται στη γη
Κοντά σου η ζωή μοιάζει τόσο μαγική
σαν όνειρο που θες αληθινό να βγει

Μ.Κ.

Οι δύο όψεις του έρωτα

Κοντά σου νιώθω μια φλόγα να ανάβει στην ψυχή μου.
Τέτοιο συναίσθημα δεν είχα ποτέ νιώσει στη ζωή μου.
Το πήρα απόφαση επιτέλους να σου μιλήσω.
Να με αγαπήσεις θέλω να σε πείσω.
Κι όταν με δέχτηκες έχασα τη μιλιά μου.
Να πιστέψω δεν μπορούσα ότι ήρθες στην αγκαλιά μου.
Τα χρόνια που ζήσαμε δεν τα 'ζησα με κανέναν άλλο
Κατάφερα να βρω το μισό μου τ' άλλο.

Χωρίς όμως εσένα ο ήλιος δεν με φωτίζει.
Νιώθω μια πίκρα την ψυχή μου να γεμίζει.
Η φλόγα έσβησε και δεν ανάβει πια.
Κανένας δεν μου κρατεί παρόμοια συντροφιά.
Η μιλιά μου ξαναχάθηκε και η αγκαλιά μου έμεινε άδεια.
Χωρίς φιλιά ούτε και χάρδια.
Τον εαυτό μου με μαύρα δεν μπόρεσα να ντύσω.
Γι' αυτό αποφάσισα να έρθω να σε ξανασυναντήσω.

Δ-Β.Κ

Κενό

Κοντά σου δεν βυθίζομαι σαν κολυμπώ μακριά
Μα προχωρώ ονειρεύοντας πώς είν' ο προορισμός
Και δεν απέχω πια πολύ ως τη χλωρή στεριά
Χωρίς να με ανησυχεί κανένας πια φραγμός

Κοντά σου δεν βουβαίνομαι σαν περπατώ μπροστά
Στης νήσου ταξιδεύοντας την έρημη ακτή
Αναζητώντας σύμβολα, εικόνες και γραπτά
Στοιχεία που κατέγραψα, όλα σ'ένα χαρτί

Ωστόσο δεν κατάφερα να σε βρω τελικά
Και μοναχός πορεύομαι ξανά προς την αρχή
Φύλλα λευκά συλλέγοντας για καθεμιά φορά
Ενώ παρουσιάζεται κενό μες στην ψυχή

Π.Κ.

Κοντά σου όταν βρίσκομαι, στα ύψη ανεβαίνω
τον ουρανό, τη θάλασσα θαυμάζω και σωπαίνω.
Όταν τον ήλιο από ψηλά τον διώχνει το φεγγάρι,
τ'αστέρια τρεμοπαίζουνε όλ' ομορφιά και χάρη.

Προσμένοντας το σούρουπο κάθε πικρό μου δάκρυ,
γίνετ' ανάμνηση γλυκιά, χάνεται μεσ' στο σκοτάδι.
Οι βάρκες αρμενίζουνε, τα κύματα χτυπάνε
η θύμησή σου έρχεται, σ' άλλους αφρούς με πάνε.

Τα δυο σου μάτια σαν κοιτώ
δυο φράσεις περιμένω,
μια του «θα σ' αγαπώ»
και μια «σε περιμένω».

Μαύρο με μαύρο σμίγουνε
μάσπρα φτερά πετάνε,
μα λίγο ακόμα θα σου πω
καθώς τα βάσανα περνάνε.

Μια νότα έβαλες εσύ
μικρός, χωρίς να ξέρεις,
τραγούδι ολόκληρο θα βρεις
νύχτες πολλές να παίζεις.

Φοβήθηκες είπες να εκφραστείς,
να βγάλεις τη φωνή σου
όμως εγώ κατάθεση ψυχής
θα κάνω στη μορφή σου.

Μ-Χ. Κ.

ΚΟΝΤΑ ΣΟΥ

Κοντά σου είμαι τόσο μικρή
και δεν μπορώ πια να μεγαλώσω
Κοντά σου μιλάω πολύ
δίχως να μπορώ λέξη να αρθρώσω

Κοντά σου νιώθω εγώ
και όχι όπως με θαρρούν οι άλλοι
Κοντά σου ξυπνάω από τον λήθαργο
για να περνάει ο χρόνος μαζί σου αγάλι

Κοντά σου να βρίσκομαι μαμά
και τίποτα άλλο δε ζητάω
μόνο να ζεσταίνομαι μεσ' την αγκαλιά
που τόσο πολύ λαχταράω

Γ.Κ

Κοντά σου αισθάνομαι την ωραία μυρωδιά σου
Περπατάω και τυλίγομαι στην αγκαλιά σου
Πες μου πότε θα φύγουν οι κακοί άνθρωποι μακριά σου
Μόλις φύγουν θα έρθω να φυτέψω την σοδιά μου

Ασφάλεια νιώθω μόνο όταν βρίσκομαι κοντά σου
Σαν εσένα καμία είσαι μοναδική και μία
Γι' αυτό θέλουν να σε αρπάξουν όλοι
Γιατί είσαι η πιο ωραία πόλη!
Κ.Λ.

Κοντά σου πάλι άγγελέ μου
Μα δεν έχει διαφορά
Από πρώτα που σε είδα
Μέχρι σήμερα ξανά

Το όμορφο χαμόγελό σου
Η μιλιά σου η γλυκιά
Κι ότι άλλο είναι δικό σου
Μου έχουν πάρει τα μυαλά

Κοντά σου πάλι άγγελέ μου
Έθελα λίγο να σε δω
Μην μου δίνεις σημασία
Θα κάτσω απλά να σε κοιτώ

Να σου μιλήσω δεν μπορώ
Έχεις την γλώσσα την δικιά σου
Και κάπως πρέπει να την μάθω
Θέλω να έρθω πιο κοντά σου

Μα είναι δύσκολη πολύ
Και θέλει χρόνο ακόμα
Για να μιλήσω μάτια μου
Θε να μου πάρει αιώνα

Γι' αυτό λοιπόν τα παρατώ
Τα αισθήματα μαζεύω
Θα κάτσω απλά να σε κοιτώ
Χαρά για να μαζεύω

Σ.Κ.

ΚΟΝΤΑ ΣΟΥ

Κοντά σου όλα μοιάζουν
όμορφα και μαγικά. Με μια
μόνο σου ματιά, με
πλημμυρίζει γαλήνη και χαρά.

Μες' τα δυο σου χέρια σαν
κρυφτώ, όλα τα άγχη μου
ξεχνώ. Δεν με νοιάζει τίποτα πια,
αρκεί να έχω τη δική σου συντροφιά.

Κοντά σου ο κάθε εφιάλτης
όνειρο γίνεται γλυκό. Της φωνής
σου ο ρυθμός, μοιάζει με
μελωδία που πάντα θα αγαπώ.

Όταν μου μιλάς γλυκά
σαν πεταλούδα φτερουγίζει
η καρδιά. Κι η αγάπη μας σαν
ήλιος λάμπει φωτεινά, ζεσταίνει
και την πιο κρύα βραδιά.

Δ.Κ.